

Mariusz J. Tuszyński, Piotr Świąder, Barbara Pinkosz, Piotr M. Jagłowski, Michał Kary

---

Siemowo, gm. Gostyń, woj. leszczyńskie, St. 1, AZP: 63-27/34

Informator Archeologiczny : badania 23, 74

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania w tym sezonie nie będą kontynuowane, natomiast planuje się w roku przyszłym wykopaliska na kulminacji wzgórza św. Jakuba (stary sad inż. A. Walaka), gdzie podobno znajdowane są kości ludzkie.

Sienowo, gm. Gostyń,
woj. leszczyńskie,
St. 1, AZP: 63- 27/34

Ośrodek Archeologiczno-Konserwatorski
w Lesznie-Trzebinach

Badania prowadził mgr Mariusz J. Tuszyński (autor sprawozdania) przy współpracy mgr mgr Piotra Świądra, Barbary Piakosz, Piotra M. Jagłowskiego i Michała Kary. Finansowało Leszczyńskie Towarzystwo Kulturalne. Pierwszy sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne VIII-X w. (trójfazowe), osadnictwo nowożytne.

W związku z budową mostu na kanale obrzańskim przeprowadzono przez teren grodziska (z powodu omyłkowej interpretacji jego zasięgu) kanał obiegowy biegnący zakosem, mniej więcej w kierunku wschód- zachód, przecinający majdan oraz wał w dwóch miejscach. Wykonano dokumentację ściany północnej kanału obiegowego, prowadząc eksplorację w pasie szerokości 0,5 do 2 m. W tym sezonie zadokumentowano w ten sposób profil stanowiska na przestrzeni 80 m. W profilu wału w części wschodniej uchwycono warstwy wczesnośredniowieczne jedynie tuż przy spągu, gdyż wyższe partie zostały zniszczone bliżej nieokreślonymi obiektami nowożytnymi. Więcej informacji uzyskano o wale w części zachodniej. Analogicznie jak w badaniach z lat 1959-1960 uchwycono 3 fazy budowy wału. Zakończono dokumentowanie części wału pochodzącej z pierwszej fazy. Jak się wydaje, uchwycono na krawędzi zewnętrznej wału pierwszej fazy ślady czostków. Materiał ruchomy reprezentowany był przez nieliczne fragmenty ceramiki wczesnośredniowiecznej oraz nowożytnej, kości zwierzęce, sztyło kościane oraz fragmenty tabliczek łupkowych do pisania z okresu nowożytnego.

Badania będą kontynuowane.

|| Sierpów, gm. Ozorków woj. łódzkie St. 1 patrz okresy trązu

Skoszewy Stare, woj. łódzkie,
St. 1, AZP: 64-53/1

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne
w Łodzi

Badania prowadzili: dr Aldona Chmielowska, mgr Mieczysław Góra (autor sprawozdania) oraz Bogusław Tassarek. Finansował WKZ w Łodzi. Pierwszy sezon badań. Grodzisko XII-XIII w.

Rozpoczęto wstępne badania na grodzisku w Skoszewach Starych. Obiekt ten położony jest na prawym brzegu wysokiej terasy rzeki Moszczenicy, 100 m na południowy-wschód od budynku Szkoły Podstawowej, obok drogi Nowosolna-Niestułów.

W terenie zachowały się jeszcze ślady dwóch wałów. Pierwszy wał — mały, 3 m wysokości, 40 m długości położony jest od strony południowo-zachodniej. Drugi wał — duży, 4 m wysoki, 105 m długości, półkolistie zamykał płaski majdan o powierzchni około 1 ha.

Stanowisko było wymieniane w literaturze archeologicznej jako „domańskie grodzisko”. Pierwsze wczesnośredniowieczne materiały ceramiczne odkryli na powierzchni grodziska w 1980 r. dr Ryszard Grygiel i mgr Mieczysław Góra. Jesienią tegoż roku mgr Wiesław Stępień z OBiDZ w Łodzi wykonał serie zdjęć lotniczych Skoszew Starych w celu dokładnego zlokalizowania obiektu obronnego. Wytypowano wtedy do dalszych badań terenowych pole rolnika Kazimierza Cieslińskiego, zamknięte częściowo przez wał duży, które jako jedyne wyraźnie zarysowało się na zdjęciu lotniczym w postaci nieregularnych plam czarnej ziemi. Jesienią 1989 r. dokonano na tym polu wierceń ręcznym świdrem i zlokalizowano pod warstwą orną 6 jam osadniczych z okresu wczesnego średniowiecza. Niektóre ze znalezionych tam jam zawierały materiał ceramiczny datowany na XII-XIII w.

Program badań przewidywał również przebadanie i ustalenie stanu zachowania występujących tu reaztek 2 wałów. Obiekty te pokryto poprzeczną siecią wierceń. Wał mały, łączący się ze stromym profilem brzegowym rzeki Moszczenicy okazał się być piaszczystą wydłgą, która w sposób naturalny od strony południowej broniła dostępu do wnętrza grodu. Wał duży zawierał liczne ślady przepalonych konstrukcji drewnianych, polepę glinianą, duże kamienie polne. Uchwycono również stary poziom próchnicy pierwotnej na którym zbudowano ten wał. Pomimo braku elementów datujących w tych znaleziskach, wał duży należy przypisać chronologicznie 6 jamom osadniczym znalezionym wewnątrz grodziska, datowanym na okres wczesnośredniowieczny.

W roku przyszłym przewiduje się szczegółowe zbadanie metodą wykopaliskową nowo odkrytego obiektu obronnego w Skoszewach Starych.

Sowinki, gm. Mosina,
woj. poznańskie,
St. 23A, AZP:56- 27/152

PP Pracownia Konserwacji Zabytków Pra-
cownia Archeologiczno- Konserwatorska
Oddział w Poznaniu

Badania prowadził mgr Andrzej Krzyszowski (autor sprawozdania) przy współpracy mgr Piotra Śniadego i Wiktora Kudry. Finansowało Biuro Projektów Budownictwa Komunalnego w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Obozowisko (osada kultury pucharów lejkowatych, osada kultury łuzyckiej z okresu halszackiego, cmentarzysko